

Konec sezony

Výběr básní z připravované sbírky

Martin Stöhr

jdi a zhasnem v pokoji

nad prahem to světlo trne
jak nespojená rána
on spí

pod spánky přesívá poušť
na dně síta uvidí
kosti lvů i laní

jednou spolu nebudem
ani ta závěj ze srdce
jenom sůl a stíny

v předsíni visí klobouk a plášť
ten bůh teď tolik
zapomíná

a se sněhem už necestuje

malý syn ti tiše mává
z okna vlaku na ostravu

lekneš se když ve skle najdeš
svoji vlastní dětskou hlavu

kryštofe! to okno v zimě –
výslovně se zapovídá!

a vůz se šine kolejištěm
a prázdný perón zívá

kráčím brnem usmívám se
trafikantce nechám dýško

matko mého převtělení
už máš zase břicho

ježkovy voči
tady skončíme

opři sítku na motýly
odlož pasti sako
revolver

a hlavně mi tu nepřimrzni
k zlatým kýtám piva

až jednou umřeme
budeme dýmem
ne květinami

je konec sezóny...

v hotelu krása
dnes přespíme
sami

otec dávno dopil
(i to víno z káně)

zvony bijí k svátku
proměnění páně

oblaka se řítí
z pater k přízemí

synáčku neplač
vzlétls na zemi!

(filipovi)

a doma už trefím i potmě

když беру z okna med
jde uvidět do zahrady

v kredenci urničky —
káva a čaj a

ještě bych něco dodal
(jestli to vůbec dovedu)

za sklem je popel světla
(žijeme tady tak krátce)

a srdce jsou zase u ledu...

drahý!

dneska letěl kolem domu
dost blízko velký balón

hasičský sbor za setmění
vydal se zde hasit
zapadající slunce

jinak se nedělo nic

a když člověk má
jen ten hřbitov
a ty živly za oknem

chce se mu domů

vidí — zas je tu láska

taková láska

taková strašná láska

miláčku...

básně čísti — rozmrzlost
(neouplná tma)

básně skládati — nevděk
(v hospodě se ještě svítí)

básně prodávati — mrzuté odbytí
(u zadního stolu opisuje snář)

básníka viděti — nouzi míti
(ale ještě nalejí)

v letním sněhu čeká drožka
(k sakurové aleji)

(pro K. K.)

v ulicích se stmívá
zkouřenej král volá na pěší
toto není dnešní večer!

z kterého nebe na klopu
přijde její hvězda?
veselá v rozkroku pláče

svatého vavřince slzy
marie panny prach
jednou ráno doruráno